

248 СКАЗАВ ГОСПОДЬ БОГ ДО НОЯ

Ной знайшов милість у Господніх очах — 1М.6:8

1. Ска-зав Гос - подь Бог до Но - я: «За-топ-лю Я
2. Ти збу-дуй со - бі ков-че - га для ро-ди - ни
3. Ной по - ві - рив, не ва-гав - ся, бу - ду-вать ков-

світ во - до - ю в близь - кий час. час.
і для се - бе, щоб спас - тись.» тись.»
че - га взяв - ся в той же час. час.

4. Люди з Ноя насміхались, правди слів не прислухались; грішний люд.
5. Потоп хлинув, як те море, люди бігли всі на гори, там спаслись.
6. Води землю заливали, тоді люди вже благали: «Де спаслись?»
7. Всі на себе нарікали, чому правди не приймали?— гнів прийшов.
8. Птахи в небі ще літали і рятунку скрізь шукали — не знайшли.
9. Води землю всю покрили, всіх безбожних потопили— Божий суд.
10. Лише плавав за вітрами ковчег з Ноем і синами в хвилях тих.
11. Як ковчег став на вершині—з Ноем вийшла вся родина, всі спаслись.
12. І тепер не менше горя, бо безбожним гірка доля знов прийде.

249 Я ВІРЮ ПРИЙДЕ, СУДНИЙ ДЕНЬ

І я бачив престола великого білого, і Того, Хто на ньому сидів — Об.20:11

1. Я ві - рю: при - йде Суд - ний день, то - ді зблід-
2. Тем-ря - ва чор - на зем - лю вкри - є, по - гас - не
3. Ве - ли - кий жах на світ по - ві - є, за - гра - ють
4. Я ві - рю, при - йде Суд - ний День і гір - ко

ні - ють з жа - ху лю - ди, за-мовк-не хор гуч-них пі-
сон - це, згас - нуть зо - рі, за-гра-ють сум - но во-ди мо-
ан - ге - ли у сур - ми і ти - хо вста - нуть мерт-ві лю-
пла - ка - ти - муть лю - ди, за-мовк-не хор гуч-них пі-

сень і скрізь скор - бот - но, страш - но бу - де.
ря і ві - тер в тем - ря - ві за - ви - є.
ди, все змовк-не рап - том, за - ні - мі - є.
сень і скорб-но й страш - но, страш - но бу - де.

ЯК ПРИЙДЕ ГОСПОДЬ 250

Записаний у книзі життя Агнця — Об. 21:27

1. Як при-йде Гос-подь у сла - ві - чи го - то-вий бу-деш ти?
2. По - ди - ви - ся на Гол-го - фу, тяж - ко там І-сус страждав;
3. О, не-щас-ний, ти не зна-єш: ско - ро вже Господь прийде;
4. Він роз-гор-не віч-ну Кни-гу, пе - ре-гля-не ї - ї Сам,
5. Ко - ли бу-деш Йо-му вір-ний-прий - ме з ра-ді-стю те - бе,
6. Скаже «Йдіть в вогонь страждати!» — Там не бу-де ка - ят - тя;

До - сі хо-диш у тем-ря - ві і жи-веш у мар-но - ті.
то за те - бе, ми-лий дру - же, щоб і ти спа-сін-ня мав.
Він і пра-вед-них, і гріш-них не - од-мін-но всіх знайде.
і до - ві - да-єть-ся з не - ї: чи за - пи - са-ний ти там?
а як бу-деш не-по-кір - ний — Він у царство не прийме.
віч-но бу-деш там ри - да - ти, проклинаєт сво - є жит-тя.